

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj medelje in praznike, ter valja po pošti prejemati na avstro-ugrsko deželno za vsa leta 25 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 3 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vsa leta 25 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 3 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izredne vpošiljave naročnine se ne esira. — Za oznanila se plačuje od peterstogone pošt-vrate po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Kopije se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaufovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. Upravnništva naj se blagovoljje pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Jezuiti — ante portas!

Trst, dne 12. oktobra.

Te dni so začeli podirati v Trstu in sicer Via del Ronco neke — stare bajte in hleve. To je najjasnejše znamenje, da se nam bližajo jezuiti.

Dolgo časa se je branil Trst pred to golaznijo in skoro nič drugega nas ni spominjalo na ta sovražen red, nego imena župne cerkve „Chiesa dei Gesuiti“ v znanem starem mestu. In še neka druga prikazen je strašila po Trstu, po prižnicah in po imovitejših hišah, to je tukaj dobro poznani pater Vollbert, jezuit od nog do glave. Kakor tega človeka dandanes nihče ne mara, kakor se ga po eni strani izogibljejo skoro vsi duhovni ter ga vseobče nazivljajo skoro vsi „spiritus malignus“, tako je po drugi strani dobro znano, da je debeli Vollbert „faktotum“ škofa Nagla in da je tudi pri tukajšnji vladi zelo dobro „zapisana“ oseba.

Vsakdo je vedel, da Vollbertova navzočnost v Trstu ne pomeni prav nič dobrega in da mora njegovo skrivnostno občevarje imeti svoje namene, ki postanejo prej ali slej očitni.

In tako se je zgodilo, da se je letošnjo spomlad raznesel glas o prihodu jezuitov. Vsled tega je hitel občinski svet tržaški protestirat zoper ta neljubi poset ter je sklenil storiti vse primerne korake, da se prepreči ta naskok. To vse protestiranje pri škofu Naglu in Bog vedi kje drugod ni pomagalo prav ničesar. Škof Nagl, ki je baš sam poklical tared na pomoč zoper nemoralnost in brezverstvo v trgovskem vele mestu, je vrnil menda pri njem vložen protest. In ker je vsako sredstvo zopet katoliško nasilje v Avstriji dandanes brezuspešno, stojimo pred žalostnim dejstvom, da Trst v kratkem preneha biti „jesuitenrein“ in da se poleg druge soderge privleče sedaj tudi še „die Gesellschaft Jesu“.

Vse za prihod in naselitev potrebne formalitete je opravil škof

Nagl. Nakupil je, kakor rečeno, v via del Ronco velikanski zemljiški kompleks, krasno lego, kjer so se vknjižile kot lastnice „Unito confraternite delle Sante Missioni“. Napravljene imajo tudi že vse načrte. Določeno je, da se ondi najprvo napravi provizorična kapelica; medtem pa se se zida velikansko poslopje, ki bode imelo naslov „Missionshaus“, katerega polovica pa se bode oddajala tudi privatnim osebam v najem. Istočasno s poslopjem pa se bode gradila tudi velika cerkev, ki mora biti v dveh letih gotova. Vkljub zidanju pa pridejo jezuitje sprva v manjšem številu v Trst in se bodo po dovršenju stavb pomnožili po potrebi. Kje se vzame denar, tega se še ne ve. Nekaj odrine Nagl, morebiti nekaj vlada, drugo pa se bode izprešalo iz prebivalstva, tisto namreč, kar pater Vollbert še nima zadosti vkljub velikanskemu beračenju!

Tako je tedaj doletela tudi Trst jezuitska sreča. Ubrani s postavnimi sredstvi se ni dalo te nesreče. Ali radi tega je treba na vsak način preprečiti, da se ustanovitve te jezuitske rezidence tu v Trstu ne bode izvršila na rovaš in na stroške prebivalstva. Lahki se bodo držali dobro, zato stoji kot porok glava kamore, dr. Venezian, ki je že menda naznanil parolo svoji čifusko-iredentični armadi. Če bode pa patriotična katoliška stranka, „leccapiattini ali patriotardi“, segla v svoje žepe, drago jej, saj Dompierijeva — obče sovražena — gospoda je bogata in že sedaj menda vzdržuje famozni organ Naglov „L'amico“. Na vsak način pa je že sedaj treba povzdigniti glas in zabičiti vesoljnemu slovenskemu prebivalstvu v Trstu, da nihče ne plača niti vinarja za jezuitsko cerkev in hišo. Sedaj se začne namreč tisto znano „fehtarenje in prosjačenje“, v katerem je pater Vollbert pravi virtuoz. Dolžnost vsakega tržaškega Slo-

venca pa je, da vrže te prilizence čez prag in da mu na vse še tako sladke in medene besede pokaže vrata!

Naj si svojo „kučo“ sezidajo sami ali pa naj Nagl prevzame vso režijo za svojo avantgardo. Pomisliti je namreč treba, da Nagl „con tutta la forza“ propagira poleg verskega tudi nemški življenjski v Trstu. In tako so zelo opravičene tiste sumnje, da so jezuiti v gotovem oziru tudi „pionirji nemškega znanega mostu“, ki ga zdajo Nemci s pomočjo in pod protekcijsko avstrijske vlade. Da je slavna vlada pri tej jezuitski kolonizaciji tudi izdatno sodelovala, je vsakomur jasno, kdor pozna Naglove zveze. Pravi škandal za Avstrijo je, da s takimi ultramontanskimi sredstvi bori za germanizacijo Trsta zoper iredento in — tudi zoper nas Slovence, ki nam niti enega razreda slovenskih šol ne privoščijo v mestu in že leta in leta leži in smrči na znanih rekurzih.

Še dvakrat večji škandal pa bi bil, ako bi mi Slovenci sedaj podpirali četudi v hinavsko-izbrani obliki „ubogajme“ ultramontanske in nemško-nacionalne naprave in kolonizacije. Zategadelj naj tržaški Slovenci dobro vso to stvar premislijo in Bog ne daj, da bi tudi en sam vinar slovenski romal v jezuitske malhe. S tem načelom je treba ustaviti vsakomur tudi proti slovenskim duhovnikom, ako bi se in ako se bodo tako daleč spozabili in začeli prosjati pri našem slovenskem ljudstvu. Proč z jezuiti, marš s katoliškimi berači!

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 15. oktobra. Glede podražavljenja severne železnice se skoraj gotovo med Čehi in Nemci doseže sporazumljenje, ker se že jutri popoldne skliče železniški odsek. K seji pride tudi železniški minister dr. Derschatta. Splošno se pričakuje, da odsek dožene pred-

logo o severni železnici še ta teden, da pride prihodnji teden že pred parlament.

Glede dvetretjinske večine za razdelitev volilnih okrajev je izdelala vlada sledeči kompromisni predlog: Za dve perijodi ljudskega štetja, tedaj za 20 let bo mogoče spremeniti volilne okraje le z dvetretjinsko večino; po tej dobi pa le z zakonom, ki ga sklene dvetretjinska večina. Jutri se bodo bavile stranke z vladno predlogo. Ako ga ne sprejmejo, izreče se odločitev v odseku.

Danes zvečer so imeli poljski in nemški člani volilnega odseka skupno posvetovanje. Poljaki so izjavili, da so pripravljeni, podpirati Nemce tako glede dvetretjinske večine, kakor tudi glede podržavljenja severne železnice, a zahtevajo, da se morajo Nemci zavzeti za njihove avtonomistične zahteve bolje, kakor se je to zgodilo v pododseku.

O ustavovernem veleposelstvu.

Praga, 15. oktobra. Ker je grof Osvald Thun odložil načelstvo, izvoljen je bil za načelnika knez Fürstenberg. V tozadnji seji je grof Czernin izjavil, da je treba program stranke revidirati. Vsled splošne in enake volilne pravice se je temelj ustave spremenil.

Carinski konflikt s Srbijo.

Belgrad, 15. oktobra. Srbska vlada je poslala snoči svojemu poslaniku dr. Vujiću na Dunaj odgovor na zadnjo avstro-ogrsko noto. O vsebini odgovora vlada stroga tajnost.

Dunaj, 15. oktobra. Danes se je v ministrstvu zunanjih zadev izročil odgovor srbske vlade. Srbska vlada vztraja glede vseh glavnih točk na svojem dosedanjem stališču.

Belgrad, 15. oktobra. Formalno se še topovi niso naročili na Francoskem, vendar je izključeno, da bi

Pašićeva vlada naročila drugje topove, kakor pri Schneiderju v Creuzotu.

Deželna konferenca narodne stranke je sprejela resolucijo, v kateri zahteva, naj se sklene z Avstrijo trgovinska pogodba.

Boj Poljakov na Nemškem za svoj jezik.

Varšava, 15. oktobra. Zadnje čase so šolske in politične oblasti v Poznanju pričele z brezobzirnimi sredstvi siliti poljsko mladino, da se uči tudi krščanski nauk v nemškem jeziku. Oblasti so indirektno učiteljsstvu dovolile, da smejo „nepokorne“ poljske otroke pretepati. Edina opora Poljakom je v teh hudih bojih njihov nadškof dr. pl. Stablewski, goreč in neustrašen rodoljub. Preteklo nedeljo so v vseh katoliških cerkvah poznanske nadškofije čitali nadškofovo okrožnico, v kateri se nadškof popolnoma pridružuje mnenju ostalih duhovnikov in poljskih staršev, da se verouk mora poučevati v materinem jeziku. Ako tega ne dovolijo šolske oblasti, treba bo pač mesto v šolah učiti verouk v cerkvah in doma. Starše roti nadškof, naj svoje otroke še skrbneje vzgajajo, namreč v narodnem duhu. (Kje bi se našel na Slovenskem škof, ki bi upal dati staršem taka navodila, dasi se nima nikogar bat!)!

Dogodki na Ruskem.

Konflikt na vseučilišču v Moskvi.

Moskva, 15. oktobra. Ker je mestni poglavar prepovedal dijaški shod na vseučilišču, sta rektor in njegov namestnik hotela odstopiti. Protesorski svet ju je pregovoril ter odposlal k naučnemu ministru deputacijo. Dokler se deputacija ne vrne, ostane vseučilišče do 19. t. m. zaprto.

Kongres reakcionarjev.

Odesa, 15. oktobra. V Kijevu je zboroval kongres „Zveze ruskih podanikov“. Zborovalci so brzojavili carju, da je samodržstvo edino

LISTEK. Hrepenenje.

A. P. Rusič.
(Dalje.)

Svojo sobico je imel v najemu od Mužanove žene. Njen mož je bil močan in len ničvrednež. Zabuhel in bakren je bil njegov obraz. Svoje dni je bil ta človek natakari; pravili so grde stvari o njegovem življenju. Tudi se je v družbi rad opil, zato so ga „povsod spodili“. Sedaj sploh ni gledal več za družbami, kajti njegovo veselje do dela je bilo zelo revno. Komu je to napotilo, če nočem delati. Meni delo namreč prav nič ne ugaja. Sploh: človeško življenje in napor sta brezsmiselna, ker še nihče ni postal bogat po delu. Tako je modroval in ležal doma za zidom. Njegova žena je prodajala zvečer po gostilnah in kavarnah sladšice in cvetlične šopke, ta je prihajala domov šele pozno v jutro. Kadar je prinesla seboj denar, so Mužanovi ves dan jedli, pekli, pili... Skratka, eksistenca Mužanove družine je bila zelo temna.

Iz svojega prvega zakona je rešil Mužan le hčerko Minico; mal, suh in slaboten otrok je bil to. Njen bledo-

rumenkasti obraz ni prav nič spominjal na dobrorejenega in zabuhlega očeta. Hodila je nekam v šolo in se je učila slabo, zakaj njen bledorumenkasti obraz je bil vedno tako mehak, da se je človek bal, da se ne raztopi, če pride sonce do njega. Sanjavotop je bil pogled njenih kalnih oči. Mačeha Filomena se je neprestano jezila nad njo, tudi jo je bila po glavi. Dostikrat je čul Seljak, piščo v svoji sobici, kako na gosto so padali udarci po glavi male Mimice... Otrok ni kričal, tudi ihtel ni več, samo prosil je mehko, sanjavo vdano: „Mama, po glavi ne!“

Tam je stanovala tudi Mužanova mati, robustna, sedemdesetletna starka, ki se je ponašala s snežno-belimi, močnimi lasmi, podobnimi aristokratskim lasuljam iz prejšnjih stoletij. Pri hoji je močno podrsavala in se lovila po zraku z rokama. Dan za dnevom je drsala starka po bogatih mestnih hišah, starim gospem je šivala staro perilo, tudi je opravljala ljudi, lagala in naposled beračila. Beračenje je bilo pravzaprav namen vsega šivanja in opravljanja. Na večer se je pridrsala po stopnicah počasi v podstrežje in je rada govorila sama s seboj... „Zahvaljujem se ti,

o gospod, da nisi pozabil na svojo zapuščeno služabnico.“

Slabo je „zaslužila“ Filomena na zimo. Beda je pritavala v visoko podstrežje, a Mužan ji je kljuboval do zadnjega. Šlo je v zastavnicu, kar se je lahko pogrešalo. Izginile so stenske podobice, ure, prstani, naposled tudi rjuhe. Tako se je izpraznila sobica, gole in poševne stene so se razširile in se sklanjale nad božjim razpelom v kotu. Cele dneve je predsedel Mužan v svoji mrtvašnici, na večer pa se je napravil in izginil... kam? Mrak ga je vzel in pozno v jutro ga je zopet posadilo v mrtvašnico, vrnil se je pijan, surov in bestialen. Kadar je prišla Filomena domov šele za njim, je bil prepričan v hiši, tudi pretep, velik in šumen kraval, in vse podstrežje sta sklicala skupaj. Preprič je navadno nehal s tem, da je Filomena ponoči „zaslužila“ denar izročila možu, zakar je zopet ježno in neusmiljeno padalo po glavi revne Mimice. In potem so ves ludi dan kuhali, pekli, cvrli — vse podstrežje je zadisalo po močni zabeli...

Čudne navade je imela poštna upraviteljica, stanujoča s svojo slepo sestro v sosedni sobici. Z nikomur

nista občevali sestro, zaklepali sta se v svojo sobo in dražili Boga z veliko pobožnostjo in svetimi izreki. Upraviteljica je bila majhna, debela in zelo neokretna ženska; oči potuhnjene in hinavske. Šepava je bila upraviteljica, levi njen čevljev je bil visoko podložen in je močno udarjal. Nekoč, že pred davnim in napol pozabljenim časom ji je prišlo nekaj neumnega na misel: ljubezen. Vesel in pogumen človek je bil njen fant, da ga je bil človek od srca vesel. Neprestano je rabil ta fant denar, zakaj hodil je lepo po kolesarsko napravljen po svetu. No, pa zakaj bi mu ne postregla z denarjem, ko je fant lep in vesel in pogumen, da nikoli kaj takega? In zmanjkalo je naposled tudi upraviteljici denarja. Dobil pa se je v nekem ameriškem pismu, ki je prišlo na pošto, naslovljeno na kmetško ženo. Tista kmetica pač ni bila dosti prida, rodila je otroke, ko je njen zaljubljeni mož ril po rovi ameriških rudnikov. Zato pa ni zaslužila tistega pisma z denarjem. Fant je dobil denar in se je bogvekam izgubil, njo pa so postavili pred sodišče. Oprostili so jo na veliko jezo ljudi in jo poslali v „pokojo“. Sloka in visoka je bila postava njene slepe

sestre, gladek je bil njen obraz in je žarel neprestano v zelenkasti luči, ki je svetila iz lepih in negotovih oči, široko odprtih in strmečih v grozno, večno temo. Počasi je hodila slepa sestra, oprezno se je lovila z rokama za zid, smehljajoča se brezizrazno, kakor so bile brezizrazne njene slepe oči. Posebnost teh sester je bil pisemski nabiralnik, ki je visel na vratih. Upraviteljica je zelo pazila nanj, na vse zgodaj, ko sta sestri vstali, je prišepala iz sobe in obrisala prah z nabiralnika. Večkrat so se čez dan odprle duri natiroma, komaj slišno in pričakujoče oči so se ozrle na nabiralnik... Kje je pač hodil tisti veseli in pogumni fant, ki se je izgubil tako nenadoma in ki je ranil neizkušeno in upanja polno srce? Pisma ni bilo nikdar od nikoder. Le Mužan je časih, če je bil dobre volje, vračujoč se s prvo zarjo dneva v podstrežje, obstal pred tistim nabiralnikom, ki je zašel v pusto podstrežje, in kričal: „O koliko pisem je tu notri od lepega fanta! Grozno veliko jih je, gospodična...“ Odmeval je krohotač pijanca od ozkih sten, odmeval je tudi v duši upraviteljice; tesno je postalo njeno srce in solze so se pokazale na uvelih licih... (Dalje prih.)

zanesljiv pogoj za obstoj ruske države in za blagor podanikov. Ministrskemu predsedniku Stolypinu je kongres brzojavil, da je z uvedbo nagle sodbe in s prepovedjo državnim uradnikom, da se ne smejo prijaviti k opoziciji, podal dokaz, da hoče voditi neizprosni boj proti zmšnjavam v državi.

Državne finance.

Berolin, 15. oktobra. Vladni svetnik Martin je izdal knjigo „Bodočnost Rusije“, kjer dokazuje, da ima država 24^{1/2} milijard frankov dolga, od katerega plačuje letnih obresti skoraj celo milijardo frankov. Državni primanjkljaj za bodoče leto bo baje znašal 1^{1/2} milijarde frankov.

Klanje zaradi zastave.

Varšava, 15. oktobra. Na neki hiši v Lodžu so izobesili poljsko socijalistično zastavo. Takoj je prišel oddelek vojaštva ter začel streljati na hišo. Lastnik hiše in več drugih oseb je bilo ubitih.

Koliko je zaprtih.

Petrograd, 15. oktobra. Od 25. septembra do 9. oktobra so zaprli na Ruskem 1068 oseb.

Proti klerikalizmu na Španskem.

Rim, 15. oktobra. Minister notranjih zadev predloži prihodnjo sredo ministrskemu svetu zakonski načrt o spremembi društvenega zakona. V uvodu k načrtu poudarja minister, da je treba spraviti do veljave pravice naroda in krone napram kongregacijam, si se jih le trpi v državi, a se jim mora odvzeti odločilno moč.

Svetčeva slavnost.

(Konec.)

Ko je končal notar Hudovernik svoj izborni, temeljiti govor, zacerili so po dvorani navdušeni klici priznanja, ki so nato izzveneli v preburni ovaciji vzornemu slavljencu.

Nato je predsednik Plantan zaključil slavnostno sejo sekcije ter predčital brzojavko kolega dr. Pučka iz Krškega, ki čestita jubilarju opravičujoč svojo odsotnost.

Globoko ganjen se je dvignil slednjič starosta Luka Svetec sam ter se z milozvočnim, izpočetka pač v ganjtu malce tresočim se glasom pristržno zahvaljeval svojim stanovskim kolegom, poudarjajoč vnovič in vnovič, da so ga počastili čez mero. Dalje je zatrjeval, da se mu zdi, da uživa svoje slanje sedaj — lastni rodbini ter nazivljaj stanovske sodruga — brate ene familije, želeč, da bi jih bolj in bolj spajala in družila nepremagljiva, in ne samo prijateljska, temveč — bratska vez. Omenjal je tudi naš sedaj veljavni notarski red, poudarjajoč, da nam nudi le-ta vrlo ugodnost avtonomije in z njo — svobodo, da nam je ta ustvaril: „trdnjavo, v kateri smo mi gospodari“. Hvalil in proslavljaj je očeta tega reda dr. Stremayrja, bivšega justičnega ministra, — ki je bil referent za to postavbo ravno ob času, ko je bil on — Svetec — član poslanske zbornice. Obžaloval je, da je bil dr. Stremayr prvi in zadnji vplivni ter vsepovsod zvesti in vneti zagovornik notarskega stanu. Želel je stanu jasne prihodnosti in sklenil z vzklikom: „Bog daj srečo in — napredek!“

Po krepkem odobravanju slavljencevega govora so stopili vsi udeleženci slavlja mož za možem pred častni sedež ter roko v roki še posebej osebno čestitali proslavljenemu starosti.

Slavnostni banket v restavraciji „Narodnega doma“.

V prostorni, vsenaokoli z živim zelenjem okrašeni restavracijski dvorani „Narodnega doma“ je sledil ob 1. uri popoldne ob vrlo ukusno servirani dolgi vrsti miz — slavnostni banket, katerega se je udeležilo poleg prejšnjih udeležencev „slavnostne seje“ tudi več njihovih prečastitih gospej, med slednjimi tudi vč. gospa slavljenca.

Slovesnost banketu je stopnjevala do harmonične popolnosti slavna Ljubljanska društvena godba z gladi- kim, izbornim sviranjem izbranih komadov.

Niz govorov je po tretjem serviranju vzbudil notar Plantan, — ki je kot predsednik sekcije avstr. not. društva „Ljubljana“ in obenem kot predsednik notarske zbornice za Kranjsko v imenu svojih kolegov vnovič nazdravljaj jubilarju želeč mu gorko še dolg, svetel in srečen večer življenja ter pozivljaj zbrano omizje, da vzklikne gromoviti „Slava“ slavljencu na čast.

Skoro nato se je oglašil nad vse častitljivi ljubezni starček Svetec, da se vnovič zahvali tovarišem za prirejeno mu slavnost. „Bojim se, da ne najdem primernih besed, da se dostojno zahvalim tolikemu slavlju. Srce mi igra v prsih, ko vidim toliko dragih tovarišev in prijateljev, toliko meni vdanih prijateljskih src. Neizbrisljiv mi ostane v spominu ta lep dan, — ki mi bo gotovo še podaljšal — življenje!“ K sklepu napije celokupni zbrani družbi.

Notar Plantan je slavil v spopolnitem prejšnjega govora vč. gospo soprogo slavljencevo, ki je kot zvesta dolgoletna družica in tovarišica skrbno in vestno čuvala nad žitjem svojega soproga ter brezdvomno vrlo pripomogla k temu, da slavi le-ta tako čil na duhu in telesu svoj osemdesetletni rojstni dan. V znak vsestranskega priznanja in spoštovanja dvignjena kupica je podkrepila govornikove besede, izgovorjene — v čast vzorne Svetčeve gospe.

Kot predsednik društva notarskih kandidatov je izpregovoril v imenu slednjih kolega Krevcl. Poudarjal je, da je mladina, kadar je treba vzornih vzorov, lepih kristalnih vzgledov, — našla vzor vseh vzorov v plemenitem in nesebičnem rodoljubu Svetcu, katerega prosi, da blagovoli sorojati pristrčne čestitke tudi iz vrst notarskih kandidatov.

Notar dr. Schmidinger je v živahnem in veselem žargonu razlagal klasično bajko „o zemskem paradizu“. Prišel je do zaključka, da zemski paradiz še traja, da ga pa pozna le oni, ki živja srečo zakonskega življenja. Svoj s finim humorjem in pikantno satiro pretkani govor je sklenil z navdušeno zdravico v proslavo vseh navzočih dam. Nato je predčital dve brzojavki, kateri sta poslala notarja Kogej in dr. Stöcklinger, pozdravljajoč slavlje in opravičujoč svojo odsotnost.

Neutrudni notar Hudovernik je v daljši, precizno premišljeni ter vseskozi dovršeni besedi še vsestransko izpopolnjeval svoj dopoldanski slavnostni govor. Največ pozornosti je posvetil sedaj — političnemu delovanju Svetčevemu. S citatom „Salus rei publicae — suprema lex“ so se odprli vrlemu govorniku prebogati viri. Neustrašen in značajan nastop za pravice slovenskega naroda v vseh točkah in fazah javnega življenja — neustrašen in značajan skozi vso dolgo dobo jubilarjevega življenja je silil v govorico notarja Hudovernika blesteč, zlat pas, ob katerem so se nizali živo utrinjajoč se dragoceni juveli — dragocene zasluge Svetčeve. S posebnim poudarkom je zatrjeval govornik, da je Svetec tudi prvi notar, ki je vpeljal v svojo pisarno slovensko uradovanje. Dalje je spominjal na vsakemu zavednemu Slovencu znane zasluge Svetca za vse-slovensko „družbo sv. Cirila in Metoda“. Slednjič je končal z upravičnim zatrdilom, da je Svetec danes najpopularnejša oseba med Slovenci in oduševljeno vzkliknil, da ta častitljivi mož, ki je vse svoje najlepše sile posvetil domovini, zasluži v polni meri, da se imenuje v nas „Pater patriae“.

Ko se je po tem govoru izzvano živo navdušenje poleglo, je nazdravljaj notar dr. Schmidinger v lepem in z duhom iskrene kolegijalnosti prešinjeno govoru notarskemu naraščaju, notarskim kandidatom, pozivljajoč kolega notarje, da naj postopajo kot šefi s svojimi kandidati taktno in vljudno, smatrajoč te za svoje prijatelje in tovariše, in da naj ne občejuje z njimi brezbrizno in breztašno kot z manjvrednimi uslužbenci. Časa, izpita v prospeh in procvit notarskega naraščaja je prekinila vrle in v kandidatih s toplo hvaležnostjo uvaževane besede dr. Schmidingerja.

Jubilar Svetec se je kmalu zopet dvignil in ob obči vestni pozornosti vsega omizja zanimivo pripovedoval par značilnih epizod iz svojega življenja in delovanja:

L. 1861. sem prišel kot sodni adjunkt v Mokronog. Sodnik mi je odkazal kazenski referat. Zaslišaval sem stranke torej v kazenskih rešeh in to seveda v slovenskem jeziku; protokolirati sem pa smel le edino nemško. Do tedaj se še ni bil napisal slovenski protokol. Toda enkrat je treba začeti, sem si mislil in sem res tudi začel sestavljati protokole izključno slovensko. K sreči sem imel zapisnikarja, ki je znal slovensko pisati. — Ko je moj šef zapazil slovenske protokole, se je silno prestrašil in sporočil brž na višjo instanco v Novo mesto, da mu adjunkt Svetec sestavlja slovenske zapisnike. No in draga gospoda — kaj se je zgodilo nato? Že čez tri dni sem prejel dekret, da sem prestavljen iz Mokronoga v — Kočevje.“

Dalje omenja pogumni boritelj za naša prava in naše svetinje, da se tudi v Kočevju ni strašil uradovati v slovenskem jeziku. To mu je nakopalo nebroj raznih preiskav, ki mu pa niso mogle škodovati, ker je

poslužujoč se slovenskega jezika, uradoval tem vestneje in previdneje. Kakor v Mokronogu, tako so si tudi v Kočevju brisali naši slovenski ljudje — solzne oči, ko so videli in čuli, da se v uradu — slovensko piše in bere. Leta 1864. je nastopil ob tedanjih volitvah za deželni zbor kranjski kot slovenski kandidat v Kočevju in — zmagal. Ko mu nemška opozicija v deželnem zboru ni hotela verificirati mandata, oporekajoč mu, da nima pasivne volilne pravice, ker je bil oficijelno še adjunkt v Transiljaniji, torej na Kranjskem le „prisonjeni“ adjunkt, so ga volili Kočevjarji za — častnega meščana in njegov mandat je obveljal. Seveda narodnostni fanatizem in šovinizem je bil tedaj Kočevjarjem povsem tuji.

Po kratki pavzi je starosta Svetec toastiral notarju Plantanu kot predsedniku sekcije avstrijskega notarskega društva: Ljubljana in predsedniku notarske zbornice za Kranjsko, ter se mu zahvaljeval za njegovo uspešno delovanje, želeč mu še mnogo plodonosnih let.

Notar Plantan je takoj nato z veseljem izjavil, da mu daje nagovor jubilarja pravico, da zopet povzdigne svoj glas. Želi si prilik, da bi mogel še uspešneje delovati za svoj stan kot predsednik zbornice in sekcije — a je žal premnogokrat oviran kot državni poslanec na Dunaju po razburljivih dolžnostih, s katerimi ga obremenja mandat. Poudarja, da se je čestokrat v ministrstvu potezal za koristi notarskega stana, za katere se hoče boriti vsepovsodi, dokler mu bije srce. Duh časa zahteva tesnejšega združenja stanovskih sodrugov, da bok ob boku uspešneje nastopajo za svoje koristi. Nagovarja mlajši zarod, da ostane zvest svojemu stanu ter se ne straši nobenih ovir prihodnosti, ki naj mu bo vseskozi jasna in svetla.

Notar Orožen se spominja v vznesenih besedah jubilarja kot svojega bivšega ljubega in vzglednega — šefa. Zatrjuje, da je sedanji odbor sekcije steber našega stanu in da je le-ta s prireditvijo Svetčeve slavnosti vsem članom prav iz srca govoril. Zato toastira odboru.

Kandidat Jereb se kot najstarejši navzoči kandidat zahvali dr. Schmidingerju na laskavih besedah ter z okroglimi, izbranimi besedami pogladi razne ljubeznosti in prijaznosti gospodov šefov, katerim slednjič napije.

Notar dr. Schmidinger govori še dva vesela vseskozi humoristična govora in obžaluje, da niso vsi kolegi pripeljali svojih gospej na slavnost.

Tu pa je že nastopil čas slovesa. Vsa družba je zasedla dolgo vrsto voz in se odpeljala z vozom slavljenca na čelu korporativno na južni kolodvor, kjer se je ob polu 7. uri še enkrat pristržno poslovila od ljubljencea jubilarja.

K sklepu moramo pohvalno omeniti izvrstni aranžma slavnostnega banketa pod vodstvom poslovodje restavracije Bogoviča — g. Kržišnika.

Za prireditev celokupne slavnosti pa, s katero so slovenski notarji živo in vzgledno pokazali, kako se mora slaviti zaslužen kolega, pa sta si priborila izključne zasluge neutrudna notarja Aleksander Hudovernik in dr. Schmidinger. Vsak udeležnik je bil njima za to odkritosrčno hvaležen.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. oktobra.

— **O bodoči železnici št. Janž-Mokronog-Trebnje** se nam piše iz Mokronoga: Še ni definitivno rešeno vprašanje, kako naj gre proga tej železnici in kje naj se postavijo kolodvori, cela stvar je takorekoč še v povojih, in že se pojavljajo umazanosti, katere nam silijo pero v roke. Preje enkrat smo pisali, da se nam vse tako domneva, kakor da se gradi železnica le za premogokopsko družbo v št. Janžu in res že sedaj skuša to podjetje tujih akcijonarjev dobiti graditev kakor izvršitev načrtov v svojo oblast. In to naj postane lokalna deželna železnica, katero bode subvencionirala dežela in h kateri graditvi mislijo po močeh prispevati naše občine in kraji? Naravnost nečuvno pa je, da neki privandran tujec lazi okoli našega deželnega odbora in naših poslancev na Dunaju ter nastopa tudi kot pooblaščenec mokronoške občine in mokronoških tržanov, da se naj le kolodvor postavi 3 km daleč od trga in da se vsi s tem načrtom strinjajo. In Bog si ga vedi, kaj je še blebetal! Čez vse pa še to, da tega človeka skoraj tu nobeden ne pozna! **To je bila prav infamna mistifikacija**, ki zasluži, da naši gg. poslanci prihodnje tej

osebi pokažejo naravnost vrata. Kajti, kdor le nekoliko tukajšnje razmere pozna, ve, da se Mokronogu s tako oddaljenim kolodvorom zadene najhujši udarec in da so pri tem tudi oškodovane velike občine Šmarjeta, Škocijan in Trebelno. Torej 8000 prebivalcev ne pride v poštev, ampak vse v prilog tuji družbi. Kdor ni čisto slep, mora nam prav dati in nam pritrditi, če nečemo, da nenadomestne škode, ki bi jo s takim načrtom trpeli, niti primeroma ne odtehtajo pridobitve, ki jih nam železnica zamore splošno nuditi. Zato ne odnehamo klicati: „Poslanci naši! Ne pozabite nas! Ne dovolite, da bode le tujec gospod pri nas in da se bode gradila ta lokalna železnica le v prid tujemu podjetju. Bolje, da ne steče nikdar ta železnica! Ali naj se ozira na večje, pomembne kraje in naj se jim da v pravi bližini kolodvor, ali pa naj se opusti graditev sploh — tertium non datur!“

— **C. kr. deželnovladni praktkantje** so postali jako arogantni in nastopajo v javnih lokalih na tak način, da jim bo treba peroti korenito pristriči. Tako je v nedeljo neki c. kr. fantič insultiral ljudi v javni kavarni z „Windisches Schaf“. Kakor hitro izvemo za ime dotičnega gospodarja, mu bomo podkurili tako, da bo pomnil.

— **Infamnost Brajčevih pristašev.** Brajčevi pristaši so nesramni lažniki, ki niso vredni, da jih nosi zemlja. Po „Slovenec“ so nagromadili vse polno laži proti učitelju Grmeku in njegovi soprogi. Sedaj so pa pobirali podpise proti njima. Kakor povsod, tako so se tudi pri tem posluževali zvijač. Po nekaterih hišah so nosili s pretvezo: „Al bodeite podpisali, da ima učitelj res „Narod?“ Drugod pa: Podpišite se, da ga bomo proč spravili, ker šolske zamude nazonanja, da smo kaznovani. Posebnim zabitežem so rekli: Kaj ne, da se podpišeš, da bode moral učitelj hoditi k maši. Zopet drugje: Kaplan so rekli, da se podpiše, da bode učitelja predstavili, ker je liberalce. Našli bi še lahko več takih. Pri naprednjakih so rekli: Kaj ne, da se podpišeš za učitelja? Seveda so nekateri verjeli, da so podpisi za učitelja, čeravno so bili nasprotni podpisi. Tako lumparijo vodi kaplan Braje, božji namestnik in škofov ljubljence. Dejanski položaj pa je, da v sorski županji 85% ljudi kaplana zaničuje. Za pomoč ima kaplan tudi ljudi, ki ne spadajo pod Soro temveč pod Presko. Kakor se govori, se škof osebno peha za to, da bi učitelja Grmeku predstavili. In ravno zato hočemo mi vso zadevo zasledovati do konca in naši poslanci bodo to farško korupcijo na primernem mestu posšteno osvetlili.

— **Doslednost, kali!** Naš list je že večkrat pisal o štajerski kmetijski družbi in še pred kratkim spet omenil, kako ta družba zapostavlja, kjer le gre, nas Slovence, kako nas bagatelizuje, ter spodbujaj štajerske rojake, naj se osamosvojijo ter si ustanove lastno slovensko kmetijsko družbo i. dr. Seveda se je ob te naše dobre nasvete nedavno po stari svoji ljubezni obregnil naš prijatelj „Slovenec“. — A glej! V svoji 235. številki pa tisti naš prijatelj sam omenja, da je štajerska kmetijska družba že letos zabranila ustanovitve štirih podružnic na Spodnjem Štajerskem, da je radi tega poslanec dr. Korošec že interpeliral poljedelskega ministra itd. — Ni še dolgo tega, da ste vzeli v zaščito svojo štajersko kmetijsko družbo — seve, ker smo pisali mi proti njej — sedaj pa sami morate priznati nje pristranost. Dosledni ste pa zares!

— **Inkvizicija ali kaj?** Na goriški realni so imeli dijaki pretekli četrtek spoved. Radi kontrole, da vsi opravijo spoved, se je ukazalo, da naj vsak odda spovedniku listek s svojim imenom. V nekem razredu pa se je odredilo tudi, da naj vsakdo spiše svoje „zločine“ na listek in sicer v izvirniku in prepisu. En izvod naj odda spovedniku, raz drugega naj pa čita svojo „spoved“. Kakor se je vedno učilo, ima spoved namen, da se grešnik očisti z od-

kritosrčnim kesanjem svojih grehov, zakar dobi od spovednika odvezo. Po opravljeni spovedi spovednik nima več vedeti za spokorjenčeve grehe, temveč se mora celo potruditi, da na nje popolnoma pozabi, kar se mu pri množini in najbrže precejšnji stereotipnosti opravljenih spovedi menda tudi lahko posreči. Na goriški realki so pa v tem oziru menda drugega mnenja, ker hočejo imeti črno na belem „grehe“ dijakov, da jih ne pozabijo. Ali ni morda pri gori opisanem načinu spovedovanja mogoča zloraba, ne da bi hoteli komu kaj očitati? Naravnost nesmiselno je pa pričakovati od tega načina večje odkritosrčnosti pri mladini, ki bo tako prej zavedena kaj pri spovedi zamolčati in vsled tega slabo opraviti spoved. Tako vzgajanje mladine je precej inkvizitorno, ima pa za uspeh veliko neodkritosrčnosti.

— Vprašanje slovenske ljudske šole v Gropadi pri Trstu.

Trideset let je minolo, odkar so Gropajci vložili prvo prošnjo za ustanovitev šole. Zadnjo pa pred kakimi dvajsetimi leti, a danes, v mesecu oktobru leta 1906. po Kristu — čakajo še na rešitev te prošnje. Vseh vlog skupaj so napravili že 18, a poti nešteto na občinske in državne urade! Stvar se je motala in se slednjič tako zamotala, da ne morejo izvedeti niti tega, v kakem stanju se nahaja to vprašanje, ker neki gospod na namestništvu nima nikdar akta, ko bi trebalo kaj pojasniti, in je ljudi, ki menijo, da ga je prav temeljito — založil. Kar pa dela to šolsko afero še posebno interesantno — dane rečemo: gnusno — je dejstvo, da je mestni zastop sam že predleti vzel ustanovitev te šole v proračun in jo torej priznal kakor potrebno. V sredo je zopet šla deputacija Gropajcev na namestništvo. Deputacijo je vodil gosp. dr. Rybář, ki je g. namestniku podrobno razložil to šolsko vprašanje, a g. namestnik se je vidno čudil, kako da je ob takih razmerah in dejstvih to vprašanje še vedno nerešeno!

— **Signum temporis.** Pod tem naslovom piše „Slavenska misao“, da v Trstu državna policija noč in dan straži spomenik, postavljen Avstriji, mestna občinska policija pa tudi noč in dan spomenik Verdija in Rossettija, da bi ju kdo ne oskrnil. Ta „kdo“ ni nihče drugi, nego italijanski privrženci Avstrije v Trstu. Pred desetimi leti je bilo še misliti na kaj takega nemogoče, dandanes so se pa razmere nekoliko spremenile. Pravi signum temporis, ki se masčuje nad Italijani, ki se v Avstriji maste na škodo Hrvatov in Slovencev.

— **Sodne vesti.** Predsednik tržaškega dež. sodišča dvorni svetnik Mihael Urbančič je prošil za upokojenje. Na njegovo mesto pride baje predsednik okrožnega sodišča v Gorici, Karel vitež Defacis.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Danes, v torek zvečer se vprizori izvirna slovenska drama „Egoizem“ ge. Zofke Kveder-Jelovškove, pisateljice in urednice „Domačega prijatelja“. Drama iz življenja postarne učiteljice na klavir, borba ljubezni in egoizma je ideja temu velezanimivemu delu, ki kaže našo novelistko prvič pri nas tudi kot dramatično pisateljico. Nato se vprizori burka v treh dejanjih „Prvi“. — V četrtek drugič opera „Biseri“.

— **Iz našega poročila o občnem zboru društva „Merkur“** se je pač vsakdo mogel pouditi, kako klavirno so v nedeljo pogoreli takozvani „Protidomovci“. Niti ziniti niso mogli. Stvar je popolnoma naravna, kajti za vsem tem „gibanjem“ so bili, le trije nesebični kavalirji. Pod doječim imenom trojiti zlobnosti in neresnice v svet, to ni težko, temnanj ker jim je „Slovenec“ drage volje odpril lačne predale. Šlo pa ni za „Trgovski dom“ tem junakom, ampak le za to, da zbegajo javnost ter laže spravijo Zelenikov koledar med ljudi; čednost njih postopanja najbolj kaže to, da so brez vednosti in brez dovoljenja društva „Merkur“ razpošiljali pozive na naročbo, v katerih govore, da „nameravajo“ del čistega dobička pokloniti podpornemu zakladu društva „Merkur“. Za nas bi bila stvar s poročilom o občnem zboru končana; ker pa snočnji „Slovenec“ skuša opence na ta način izrezati, da trdi: „Protidomovci ni bilo na občni zbor“ ter prihaja zopet z novimi zlobnostmi, povemo, da so bili „Protidomovci“ na

občnem zboru: bila sta Caballeros, knjigovodja Zelenik in trgovski sodnik Zupančič. Tretji je ostal iz previdnosti doma. To pa sta tudi prava nositelja soglasno obsojenega rovarjenja proti društvu. Igrala sta pa nedeljo sila žalostno vlogo, tako da jih je moral g. Stefe po občnem zboru v žehto vzeti, ker sta tako nesebično molčala na občnem zboru, dasi sta mu prej zatrjevala, kako mogočno gibanje sta iz nesebičnih razlogov dvignila in kako imenitno bosta nastopila. Bog naj jima odpusti, dasi sta vedela, kaj delata! Slovenskemu časopisu bi pa pač svetovali, da se natančneje informira, predno odpre svoj list intrigantom.

— **Občni zbor pevskega zbora „Glasbene Matice“** se je vršil sredi 8. uri v pevski dvorani „Glasbene Matice“ in je bil prav mnogobrojno obiskan. Zborovanje je otvoril načelnik g. prof. Stritof, ki je iskreno pozdravil gospe, gospodične in pevske tovariše tudi kot novi predsednik „Glasbene Matice“. V svojem govoru je poudarjal govornik, da je ravno pevski zbor „Glasbene Matice“ najpolj povzdignil slavo Slovencev med Slovenci samimi in zunaj slovenskih mej. Govornik je nato razjasnjeval, kaj je „Glasbena Matica“ in kaj njen pevski zbor. Ta dva pojma sta pri marsikom še nejasna in se zamenjujeta. „Glasbena Matica“ je društvo, ki ima namen vsestransko gojiti glasbo slovenskemu narodu, kar dosega s tem, da izdaja muzikalije, vzdržuje glasbeno šolo, prireja koncerte, ima glasbeno knjižnico za izposojanje. Pevski zbor „Glasbene Matice“ ni samostojno društvo, ampak le integrirajoč del „Gl. M.“, del, ki je zelo, zelo važen zanj. Ker „Glasbena Matica“ svojim pevcem veliko nudi: da jim brezplačno izbornega pevskega vodjo (Živio-klici), prostore, razsvetljavo, kurjavo, pokriva stroške koncertov in preskrbuje notni materijal — zato želi kot revanche, da pevski zbor hodi k skušnjam in da prireja koncerte njej v prid. H koncu svojega govora je g. govornik želel, da bi pevski zbor tudi bodoče leto vztrajal na isti višini kot pretekla leta, saj je „Glasbena Matica“ eden najvažnejših kulturnih zavodov slovenskih. Nato je poročal tajnik g. Dragotin Šebenik o delovanju pevskega zbora v preteklem 15. letu njegovega obstanka. Preteklo leto se je pričelo 4. oktobra 1905 z rednim občnim zborom in z izvolitvijo načelnika, načelnice in članov odbora moškega in ženskega zbora. Pevski zbor je preteklo leto izvajal sledeče koncerte: 14. januarja 1906 bibliško kantato Bossijevo, „Canticum canticorum“, ki se je ponavljala 17. januarja in 2. svečana kot ljudski koncert. 12. maja se je vršil koncert, namenjen širšim slojem in odposlancem skupščine „Zveze slov. pevskih društev“. Zabavni prireditvi sta bili sledeči: 2. decembra 1905 zabavni večer in 3. svečana 1906 plesni venček. Zbor se je udeležil 11. novembra sprejema hrvatskega pevskega društva „Kolo“ in 24. junija onega Korošcev, ki so prišli na kresno veselico ljubljanskega Sokola. Podoknic je priredil zbor 4. in sicer 19. maja slovenskemu pisatelju Stritarju, 16. junija županu Hribarju, 26. januarja nevesti člana Zavrsana in 22. junija gđ. Nolljeyu o priliki njene poroke. Vse podoknice je vodil koncertni vodja g. Hubad. Ob prenosu ostankov slovenskega pisatelja Andrejkovega Jožeta je zbor zapel dve žalostinki. Udeležil se je dveh koncertov: 11. novembra onega prirejenega na čast „Kolu“ in 10. junija na čast županu Hribarju. 24. junija je sodeloval pri kresni veselici Sokolovi. 10. junija je zbor naredil izlet na Gorenjsko na Dovje k Peričniku v Mojstrano, Hrušico, Jesenice. 12. avgusta se je udeležil zbor po deputaciji odkritja Vilharjevega spomenika v Postojni. Misel, da se bodoče leto priredi izlet pevskega zbora na Koroško, je najtopleje pozdravljati. Zbor je šel v preteklem letu 164 članov in sicer 58 moškega zbora in 106 ženskega. Oficijalno je nastopil 18 krat. Kompozicij se je izvajalo 34. Odborovih sej je bilo 14, veselilni odsek je imel 7 sej, pevski sestanki so bili 3. Vsega skupaj je imel zbor 139 skušenj in sicer za koncertne nastope 104, za izvenkoncertne pa 35. Govornik je nato slavil koncertnega vodjo g. Mateja Hubada, ki je duša pevskega zbora, ki more le pod njim uspevati tako orjaško moralno in materialno. Pevski zbor ima dve močni peruti, namreč pevovodjo in načelnika, čigar skrbno vodstvo je pripomoglo, da stoji zbor na taki višini poštrevnosti in discipline. To poročilo je bilo sprejeto z velikim odobravanjem, g. načelnik je pa izjavil, da tako vestnega in marljivega tajnika, kot je g. Šebenik, pevski zbor še nikdar ni imel. O denarnem stanju zborovom je poročal blajnikov namestnik g. Fran Knific. Pokojni Lozar je oskodoval blagajno pevskega zbora za 931 K 13 v. Iz prispevkov, ki prihajajo „Glasbeni Matici“ v po-

kritje defraudirane svote, dobi doslej pevski zbor 213 K 05 v, kateri znesek se v kratkem izplača zboru. Računi so pod Lozarjem izkazovali 4. oktobra 1905 1095 K 67 v gotovine, ki se je do njegove smrti zvišala na 1455 K 41 v. Lozar je izdal za potreščine 524 K 28 v. Ob njegovi smrti zbor faktično ni imel nobenega premoženja. Sedanje premoženje znaša 135 K 34 v, h katerim se mora pristeti še gori imenovana svota 213 K 05 v. V imenu revizorjev je g. Juh izjavil, da se računi ujemajo s prilogami. Poštne stroške „Gl. M.“ je Lozar pokrival z zborovim denarjem, kar seveda ni bilo pravilno in dobi zbor nazaj dotične zneske, v kolikor se bodo dali dognati. G. načelnik je nato glede asanacije dejal, da garantira, da dobi zbor ves denar povrnen, nakar se je odboru dal absolutorij, dasi je ta izjavil, da ga ne sprejme. Nato so se vršile volitve. Za načelnika je bil soglasno in z velikim navdušenjem izvoljen dosedanj načelnik g. Anton Stritof, v odbor moškega zbora pa sledeči gg.: dr. Bezjak, Matej Hubad, Franc Knific, dr. Pavel Kozina, Lavoslav Pahor, Vekoslav Ravnhar, Anton Razinger, I. Splichal, Vinko Stegnar, Dragotin Šebenik, Avgust Štamecar in Ivan Zavrsan. Za načelnico ženskega zbora je bila izvoljena g. Julija Ferjančičeva, v odbor tega zbora pa sledeče dame: gđ. Dolenc, gđ. Gabršček, gđ. Globočnik, Helena, g. Kocmur, gđ. Krejči, g. Lindtner, g. Pavšič, gđ. Rekar in gđ. Sark. V veselilnem odseku so gđ. Voda Gabršček, Globočnik, Mici Krejči, Jožica Maier in Milica Prapotnik, ter gospe: Josip Bekš, Fran Knific, dr. Pavel Kozina, Vinko Stegnar, Dragotin Šebenik, I. Šulgaj, Ivan Zavrsan in Karel Žebre. S tem je bilo to zborovanje končano.

— **Prijateljski večer** je priredil v soboto, dne 13. t. m. v salonu hotela „Ilirija“ profsorski zbor II. drž. gimnazije v slovo svojemu kolegu, g. profesorju Martinu Karlinu, ki je stopil začetkom tega šolskega leta v stalni pokoj. Navzoči so bili malone vsi profesorji tega zavoda, prišli so pa tudi kolegi s I. državne gimnazije, z učiteljskega, posebno častno je bila zastopana kranjska gimnazija po 4 kolegi. Sestanek je počastil s svojo navzočnostjo tudi g. deželni šolski nadzornik Hubad in s tem znova dokazal, kako vrlo umeva pravo kolegialnost o primerni priliki. — Prvi je nazdravil prof. Karlinu senior učiteljskega zbora II. gimnazije, prof. Fajdiga, ki je v prisrčnih besedah napil dosedanjemu starejšini. Nato je g. nadzornik Hubad v jedrnatem nagovoru kazal na vrline odstopajočega profesorja: on da je imel priliko poznati Karlina še kot dijaka, še bolj pa pozneje ceniti ga kot kolega in šolnika. — V vznesenem govoru, v lepo ubranih besedah je slavil gosp. ravnatelj dr. Požar v pokoj odhajajočega kolega: ni se nikdar silil v ospredje, ni nikdar deloval hrupno, ampak mirno in samozavestno je vršil svoje težavne, a lepe dolžnosti, tako da zdaj lahko z zadovoljstvom gleda na sadove svojega 30letnega delovanja v šoli. Dasi se vprav šolniku ne priznava rado na vseh mestih zaslug, najiskrenejše priznanje in hvalo mu vedo pač tisti, ki jih je vzgojil. In profesor Karlin ima dolgo vrsto takih mož, ki so izšli iz njegove šole in zavzemajo že odlična mesta v človeški družbi. Pogrešali ne bodo samo učenci v njem blagohotnega učitelja, ampak tudi kolegi odkritosrčnega tovariša, prijatelja in svetovalca. Kakor je ostal doslej čvrst na duhu in telesu, tako naj mu bo usojeno do skrajnih mej človeške dobe uživati srečo in zadovoljnost v mirnem rodinskem življenju. — Nazdravljali so slavljencu še drugi kolegi, ta v resnih, oni v šaljih, a vsak v iskrenih besedah: prof. Macher kot njegov ožji rojak, prof. Wester, dr. Korun in dr. Peterlin kot zastopnik kranjske gimnazije, kjer je slavljencu služboval ne manj kot 17 let. Končno se je oglasil prof. Karlin sam in se je v prisrčnih besedah zahvalil za prirejene mu ovacije: on da ne čuti, kakor da bi odhajal, ampak kakor da ostane nadalje kolega med svojimi kolegi. Med živahnim razgovorom in veselo zabavo, katero sta posebno pospeševala g. svetnik dr. Bezjak s šaljivimi deklamacijami in prof. Zupan iz Kranja s pripovedovanjem dvotipnih reminiscenc iz svoje šolske dobe, se je približala polnočna ura. Gosp. prof. Stritof in dr. Kozina pa sta kot izkušena pevovodja vodila pevski del tega presrčnega, res kolegialnega večera.

— **Planinski ples.** Slovensko planinsko društvo v Ljubljani priredi prihodnji predpust in sicer na dan 2. februarja 1907 planinski ples v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Opozarjamo na to prireditvi tudi zaradi tega, da se bodo druga narodna društva pri določitvi svojih priredb na

to ozirala. — Odbor „Slovenskega planinskega društva“.

— **Ljubljanske poštne osebe.** Po prizadevanju gospoda uradnega ravnatelja tukajšnje glavne pošte se pomnoži osebe tega urada vsled vedno naraščajočega prometa za 9 uradnikov in 6 slug, s čimer bo gotovo ne le uslužbencem omenjenega zavoda nego tudi občinstvu ustrezno.

— **Le Nemcem se daje za slutek.** Cerkev znane božje poti na Trsatu pri Reki bodo prezidali. Delo so spet oddali graškemu arhitektu Nemcu Hansu Pascherju, ki je tudi izvršil načrte za cerkev na Viču pri Ljubljani. Tako duhovniki podpirajo domača podjetja!

— **Občni zbor „Ljubljanske društvene godbe“** se vrši v petek, dne 19. t. m. v hotelu „Ilirija“, Kolodvorske ulice, in sicer ob polu devetih zvečer po običajnem sporedu.

— **Kaplan Brajc** si hoče iz neke zadeve splesti venec mučeništva. Naš list ni omenil ničesar o dotični zadevi. Ako bo brajc po „Slovenec“ razbopal stvar, potem mu bomo mi razjasnili, kako rafinirano je izpeljal Brajce neko zadevo.

— **Napad.** Predpreteklo nedeljo je strojski pomočnik Viktor Rode iz Zg. Kašlja napadel tovarniškega delavca Jakoba Pintarja od tam in ga z gnojnimi vilami in kolom tako premlatil, da se je nezavesten zgrudil na tla in da leži zdaj težko ranjen v dež. bolnici.

— **„Rokovnjače“** bodo igrali — kakor čujemo — vrli ribniški diletantje začetkom novembra v Ribnici. Vadijo se že prav pridno. Vloge so dobro razdeljene, posebno damske, od katerih igra „Nono“ gđ. Tomšičeva in „Polonico“ gđ. Murgelnova, obe prav dobri pevki in ljubki igralci. No, tudi vsem drugim gospodičam, ki nastopajo na ribniškem odru — vsa čast! Nandeta igra g. Fr. Burger, Mozola g. Špade. Pripriciani smo, da bodo „Rokovnjači“ pod spretnim vodstvom neumornega režiserja g. Toporiša vrlo dobro uspeli! — Letos so na ribniškem odru že uprizorili marca trodejanko „Pri belem konjičku“, maja narodno igro „Reveč Andrejček“, dvakrat, septembra trodejanko „Martin Smola“ ali „Kinematograf“, „Ribniška sezona“ traja tedaj skozi celo leto in svetujemo Ljubljancem, da pridejo v času, v katerem ni odprto ljubljansko gledališče, k predstavam v Ribnico, — ne bode jim žal. Našim diletantom pa ključemo: „Le tako naprej, občinstvo vam je iz srca hvaležno, v dokaz vedno razprodana dvorana!“

— **Veliki vinski sejem v Novem mestu.** Mestno županstvo priredi 8. novembra velik vinski sejem na vrtu restavracije g. Tuček. Prava duša temu podjetju je kmetijska podružnica, na čelu je neumorni gosp. Rohman, pristav na vinorejski šoli v Grmu.

— **Na paši je umrl** v petek pastir Franc Čaniula iz Orehka. Zadela ga je kap.

— **Poročil se je** gospod Ivan Golihleb, trgovec na Polzevi, z gspđ. Ljuboslavom Zorčevom iz Radeč pri Zidanem mostu. Čestitamo!

— **Aretovan pocetni tat.** V Mariboru so aretovali ključavničarskega pomočnika Karla Dominika, ki je imel čedno navado, da je po cestah ustavljal ljudi in jim izmikal kako vrednost.

— **Samomor.** V Veterniku pri Kozjem se je ustrelil zaradi domačih preprirov posestnik Juri Kunej, oče štirih otrok.

— **G. kr. avstrijske državne železnice.** Dosedanja med postajama Celovec in Gospa Sveta proge Gländorf-Jesenice stoječa osebna postajala „Celovec drž. žel.“ naziva se počenši z dnem 1. vinotoka 1906 „Celovec-Rudolfova cesta“.

— **Zveza narodnih društev na Gorškem** se ustanovi v kratkem in so pravila že sestavljena. Zveza bo imela v prvi vrsti namen združiti vsa narodna društva v skupno delovanje, jih moralno podpirati s predavanji in ureditvijo knjižnic, jim olajšati stroške s tem, da bi jim ceno preskrbela skladbe in njih potrebne prepise, jim po možnosti preskrbovala učitelje za zbere, urejevala veselice, da bi ne bilo neprijetnih konkuren. Nadalje bi nadzirala in urejevala njih poslovanje ter povračala škodo, ki bi nastala vsled neugodnega vremena ali vsled drugih neprilik.

— **Tatvina pri tržaškem zlatarju Dragotinu Vekjetu** se te dni obravnava pred tržaškimi porotniki. Obtožen je Dragotin Vekjet, da je dne 19. junija t. l. prevrtil svojo železno blagajno, odnesel del blaga, ki se je nahajalo v prodajalnici in s tem simuliral tatvino, ne da bi mogel doseči svoj namen, ki je bil, da bi s to zvijačo dobil od zavarovalne družbe „Riunione Adriatica di sicurtà“ plačano zavarovalnino 21.000 K. Obtoženec tatvino odločno taji in se kaj spretno zagovarja. Vse otežujoče

okolnosti se tekom razprave blaže in ni malo upanja, da bo oproščen.

— **Slovenska akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaju.** I. redni občni zbor bo dne 20. oktobra 1906 ob 7½ uri zvečer v restavraciji „Schwarz“ VIII. Landesgerichtsstrasse.

— **Koliko piva se zvari v Avstriji?** Ravnokar je izšel izkaz, koliko piva se je zvarilo v Avstriji od 1. septembra 1905 do 31. avgusta 1906. Zvarilo se ga je 19,755.103 hl proti 19,180.590 hl v prejšnjem letu, torej 574.513 hl več. Davka se je plačalo od tega piva 75,866.456 K proti 73,380.995 K v prejšnji periodi, torej za 2,485.461 K več. Kranjska je med deželami, kjer se je zvarilo manj piva to leto nego prejšnje, Štajerska, Koroška in Istra pa med onimi, kjer se ga je več.

— **Posledice zavržene ljubni.** 28letni brivec Dragotin Bošnjakovič se je pred dvema letoma do smrti zaljubil v Lipiku na Hrvatskem v Katijo Pintar, hčer ondotnega peka Pintarja. Dekle pa ni maralo zanj. To je brivca tako užalostilo, da je odšel v Zagreb in se tu nastanil. Srčne bolečine pa niso ponehale. Te dni je kupil Bošnjakovič samokres, šel v Lipik in ustrelil tam Katijo in nato še sebe. Dekle bo okrevalo, dočim se brivec bori s smrtjo.

— **Panorama-kosmorama** na Dvorskem trgu pod Narodno kavarno nam kaže ta teden velespektakulozno serijo slik iz Afrike. Tukaj vidimo skromno in priprosto življenje, ki ga žive Afričani, seznamimo se z njihovimi šegami in navadami. Sprehajamo se med košatimi palmami in hodimo v prekrasnih parkih pristaniških mest. Ker so slike čiste in jasne, so vredne, da si jih ogleda vsak prijatelj nevsakdanjosti. Prihodnji teden London.

— **Mednarodna panorama** na Pogačarjevem trgu nam razkazuje ta teden Lurd in krasne pokrajine južne Francoske. To priliko bodo gotovo radi porabili vsi oni, ki si želijo ogledati Lurd, a so vendar tako pametni, da ne marajo potrošiti stotakov za brezmiselno romanje. Sicer pa nudi serija v izobilju zanimivosti tudi za take, ki jih ne vleče samo Lurd, kajti baš razstavljeni del južne Francoske ima toliko naravnih krasot, kakršni si more turist misliti le v sanjah, posebno gorske scenerije pri Eaux Bonnes, gorske globeli s predznimi mostovi, slapovi Hetre in pri Bourboleu, gorska jezera, razkošna zdravilišča in kopališča itd. — Prihodnji teden se razstavi Carigrad.

— **Nova restavracija.** Velika pivovarna v Budjevicah, ki je v českih rokah, je vzela v najem pritličje in prvo nadstropje nove Deghenghijeve hiše na Dunajski cesti in napravi tamkaj elegantno moderno restavracijo.

— **V deželno bolnišnico** so včeraj pripeljali 77letnega umirovljenega železniškega čuvaja Avgusta Ankona s Save ob Savi, ker si je bil pri padcu zlomil nogo. Tudi posestnika Ivana Mihelca iz Spodnje Logateca so pripeljali močno poškodovanega, ker je na Rakeku padel skozi okno II. nadstropja. Navedenec je pomotoma odprl okno mesto zahajališnih vrat v restavraciji.

— **Aretoval** je včeraj na južnem kolodvoru službojoči nadstražnik Kržan Pavla Tschinkelja iz Kočevja, ker je hotel spraviti v Ameriko po agenturi Zwilchenbart v Bazlu devet oseb, za katere bi bil potegnil 90 K nagrade.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 100 Hrvatov, 140 Macedoncev in 54 Slovencev. V Beljak je šlo 11 Črnogorcev, iz Bregence je prišlo 18 Hrvatov, 80 Lahov se je pa vrnilo domov iz Spodnje Avstrije.

— **Zaklalo** se je živine v mestni klavnici od 30. septembra do včeraj 7. oktobra 1906: 71 volov, 16 krav, 4 biki, 183 prašičev, 150 telet, 59 koštrunov in kozlov; zaklane živine upeljalo se je 1 vol, 2 kravi, 9 prašičev, 16 telet in 594 kg mesa.

— **„Ljubljanske društvene godbe“** priredi jutri zvečer v hotelu „Ilirija“ (Kolodvorske ulice) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Ljubljanski sekstet na lok** koncertuje danes zvečer ob 9. uri v kavarni „Prešeren“. Vstop prost. V četrtak ob 6.—10. ure zvečer pa v vinski sobi pri Praunseissu, od 10. ure naprej v kavarni „Austria“.

— **Slovinci v Ameriki.** Drugo cerkev si že grade Slovenci v Collinwoodu. Morajo imeti pač preveč denarja. — 300 dolarjev, ves zaslužek dveh let, je ukradel nekdo v Amerstu Slovincu Omanu, ko se je hotel z zaslužkom vrniti v Evropo. — Slovenec ustrelil Slovence. V Lorainu je ustrelil Fran Ostaneč rojaka Matijo Majdiča. Ustreljen je bil star šele 20 let in doma iz Brezje v kamniškem okraju. — Nove cerkev si grade Slo-

venci v Indianapolisu. Za župnika so sprejeli Josipa Lavriča. — V Rudniku je ubilo v Evelethu Josipa Miheliča, doma iz Škofje Loke. V Elyju pa je skala v rudniku zdrobila Simonu Oblaku iz Dobropolja desno nogo in desna rebra.

* **Najnovejše novice.** Stolice za madžarski jezik se baje ustanovi na vseučilišču v Belgradu.

— **Stalna delegacija avstrijskih odvetniških zborov** je sklenila, odpisati justičnemu ministrstvu prošnjo za reformo zakonskega prava in za uvedbo obveznega civilnega zakona. Na trgovinsko ministrstvo pa je poslala prošnjo, naj se opusti namenovano zvišanje poštnih in brzojavnih pristojbin.

— **Eksplozija** na avstrijskem parniku. Iz Buenos Airesa se poroča, da se je na nekem avstrijskem parniku razpočil kotel, pri čemer so bili kapitan, prvi častnik in trije kurjači ubiti in enajst oseb ranjenih.

— **Nesreča** v rudniku. V angleškem rudniku v Wingateju so se užgali plini. Ubitih je 27 rudarjev.

Telefonska in vrtovljavna poročila.

Dunaj 16. oktobra. Današnja seja poslanske zbornice je izredno dobro obiskana. Navzoči so vsi ministri. Situacija se je zelo poslabšala: govori se že celo o ministrski krizi. Nemške stranke vztrajajo pri zahtevi, da se mora razdelitev volilnih okrajev zavarovati z dvetrejtjsko večino. Ministrski predsednik je danes sprejel načelnika volilnega odseka dvornega svet. dr. Ploja in dr. Gessmanna. Mladočeški klub je imel sejo, ki so se je udeležili tudi člani gosposke zbornice in urednik „Narodnih Listov“. Popoldne ob polu dveh je imela seja parlamentarna komisija češkega kluba, ki se je je udeležil tudi minister dr. Pacák. Odsek za volilno reformo danes ni imel seje. Zbornica je danes nadaljevala razpravo o lekarnah. Kdaj bo prihodnja seja, se še ne ve.

Dunaj 16. oktobra. Ogrski ministrski predsednik dr. Wekerle je danes ob desetih konferiral s skupnim finančnim ministrom Burianom. Ob enajstih je Wekerla sprejel cesar Razgovarjala sta se o prevozu Rakoczyjevih kosti.

Dunaj 16. oktobra. Danes ob dveh sta imela seja „Slovenska Zveza“ in „Krščanskosocialni klub“.

Trst 16. oktobra. V središču mesta se je danes prigodil drzen roparski napad. V ulici Enrico je v veži neke tamkajšnje hiše neki elegantno oblečeni neznanec napal denarnega pismonošo Andreja Velikonjo ter ga z ubijačem udaril po glavi, da se je takoj zgrudil na tla. V hipu, ko je ropar hotel pismonošo odvzeti denarno torbico, so ga prepodili ljudje. Policiji se še ni posrečilo ujeti zločinca.

Belgrad 16. oktobra. V skupščini sta bila izvoljena za podpredsednika stara radikalca Ljuba Jovanović in Milutin Košić. Skupščina je bila na to odgodena in se odprla s kraljevim reskriptom.

Belgrad 16. oktobra. Med vlado in krono je baje nastal hud konflikt. Kralj baje ni zadovoljen s postopanjem vlade napram Avstro Ogrski, zlasti pa ne z načinom, kako se je otvorila skupščina. Kralj je hotel, da se skupščina odpravi s prestolnim govorom, dočim je vlada zahtevala in tudi dosegla, da se je parlament otvoril samo s kraljevim reskriptom.

Bruselj 16. oktobra. Po Holandskem, zlasti v Hagu, se širi vest, da nameravajo Japonci v kratkem napasti holandsko nasebino Javo. Nizozemsko časopisje veruje tem vestem.

London 16. oktobra. Predsednik republike Venecuele Castro, ki je delal toliko neprilik evropski diplomaciji, je umrl.

Sarg
glicerin
milo
belo in nežno.
Dobi se povsod.

Sarg-ova glicerin mila

so za odrasle kakor za otroke najnežnejše starosti izvrstno čistilo. Z najboljšim uspehom ga rabijo znane avtoritete, kakor prof. dr. Hebra, Schauta, Frühwald, Karel in Gustav Breus, Schandlbauer itd. 886-8

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 16 oktobra 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	98 90	99 10
4 1/2% srebrna renta	99 90	100 10
4% avstr. krona renta	90 -	99 20
4% zлата	116 40	116 60
4% ogrska krona renta	94 55	94 75
4% zлата	112 25	112 45
4% posojilo dež. Kranjske	98 60	99 60
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100 60	101 60
4 1/2% Zadar	99 30	100 30
4 1/2% bos.-herc. železniško	99 85	100 85
posojilo 1902	99 25	99 75
4% češka dež. banka k. o.	98 85	99 45
4% z. o.		
4 1/2% zast. pisma gal. dež.		
hipotečne banke	100 10	101 10
4 1/2% pešt. kom. k. o. z		
10% pr.	104 85	105 85
4 1/2% zast. pisma Innerst.		
hranilnice	100 20	106 70
4 1/2% zast. pisma ogr. centr.		
dež. hranilnice	100 -	100 30
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100 -	100 20
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100 -	100 20
4 1/2% obl. češke ind. banke	100 -	101 -
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	
4% prior. dolenskih želez.	99 60	100 -
3% prior. juž. želez. kup. 1/2%	315 50	317 50
4 1/2% avstr. pos. za želez. p. o.	100 -	100 80
Srečke		
Srečke od l. 1860 1/2	213 -	218 -
od l. 1864	275 -	277 -
z. tiske	151 -	153 -
t. zem. kred. I. emisije	281 -	288 -
II.	284 25	291 -
ogr. hip. banke	267 -	264 -
srb. a. frs. 100 -	97 -	105 70
turske	160 50	161 50
Basilijske srečke	21 35	23 35
Kreditne	452 -	462 -
Inomoške	78 -	85 -
Krakovske	85 -	92 -
Ljubljanske	56 25	62 25
Avstr. rdeč. križa	46 75	48 75
Ogr.	28 -	29 60
Rudolfove	55 -	60 -
Salcburške	70 -	76 -
Dunajske kom.	53 50	513 50
Delnice		
Južne železnice	182 -	183 -
Državne železnice	685 40	686 40
Avstr.-ogr. bančne deln.	760 -	1770 -
Avstr. kreditne banke	674 50	675 60
Ogrske	812 -	813 -
Zivnostenske	241 75	242 75
Premogokop v Mostu (Brüx)	710 -	713 -
Alpske montan	602 10	603 10
Praške želez. ind. dr.	776 -	778 00
Rima-Murányi	578 60	579 60
Trboveljske prem. družbe	278 -	282 -
Avstr. orožne tovr. družbe	565 -	573 -
Češke sladkorne družbe	150 -	154 -
Valute		
C. kr. cekin	11 35	11 39
20 franki	19 14	19 16
20 marke	23 47	23 56
Sovereigns	23 98	24 06
Marke	117 47	117 67
Laški bankovci	95 60	95 65
Rubli	253 50	253 60
Dolarji	4 84	5 -

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 16 oktobra 1906.

Termin.

Pšenica	za	oktober	.	.	za	50	kg	K	7 21
Rž	"	oktober	.	.	"	50	"	"	6 49
Koruza	"	maj 1907	.	.	"	50	"	"	5 14
Oves	"	oktober	.	.	"	50	"	"	7 03

Efektiv.

5 nižje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 662. Srednji srčni tlak 726.0 mm.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
15. 9. sv.	731.3	11.2	sl. svzh.		dež
16. 7. sv.	729.7	10.2	brezvetrno		dež
3. pop.	732.6	12.7	brezvetrno		oblačno

Srednja večerajša temperatura: 11.2°, normala: 10.6°. Padavina v mm 16.4

Mestna godba v Kamniku išče kapelnika.

Plača po dogovoru. Prošnje do 1. novembra 1906. 3671-3

Lepo, donosno

3733-1

posestvo

v večjem farnem kraju na Dolenjskem, v bližini železnice, pripravno za trgovino, gostilno, zalogo piva, za peka ali mesarja, se prodaja po prav ugodnih pogojih. — Več pove pisarna za promet z zemljišči Jos. Perhanz v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 18.

Učiteljica sprejme z novembrom dva mlajša

dijaka ali deklici

na hrano in stanovanje.

Več se poizve Sv. Petra cesta št. 62, I. nadst. 3738-1

Trgovski pomočnik

specerijake in železninske stroke želi svoje sedanje mesto s 25. oktobrom premeniti.

Ponudbe pod „R. B.“ na upravnishvo „Slov. Naroda“. 3676-3

Pozor, ključavničarji in kovači!

Proda se zaradi smrti po najnižji ceni dobro ohranjena železna

stružnica

(Drehbank)

z vsem potrebnim orodjem.

Več pove Celestin Jelenec, Dvor pri Žužemberku. 3736-1

Iz proste roke se prodaja skupaj ali na drobno

veliko posestvo

obstoječe iz dveh hiš, v katerih eni se nahaja mlin na bencin-motor z dvema tečajema, v drugi pa stara občeznana gostilna pri „Strnadu“, pravica za trgovino z mešanim blagom in pravica za žganjekuho. Zraven so vsa gospodarska poslopja, vse v najboljšem stanju in z opeko kriti. Pri posestvu je tudi zelo velik bukov gozd in manjši smrekov, veliko njiv in senožeti. Od cerkve četrt ure, isto tako od železnice četrt ure oddaljeno, tik glavne ceste, ki pelje na Dolejško.

Natančneje se izve pri lastnici Fr. Tavčelj v Zdenski vasi, pošta Videm-Dobrepolje. 3740-1

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7-17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Dva ključarska vajenca

ki bi bila pri njem tudi na stanovanju in hrani, sprejme takoj Anton Brogkvar v Florijanskih ulicah št. 9, Ljubljana. 3722-2

Trgovski pomočnik

manufakturne in špecerijske stroke, zmožen, zanesljiv prodajalec, več slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi se takoj sprejme pri tvrdki A. Primožič, Spodnja Idrija. 3721 3

Sode

vinske od 100 do 700 litrov vsebine prodaja po nizki ceni 3465 10

Fran Gasco

Vegove ulice šte. 10.

Prvo ljubljansko uradniško gospodarsko društvo v Ljubljani razpisuje službo 3734

skladiščarja

ozir. skladiščarice.

Piamene ponudbe z natančnimi pogoji je vložiti pri društvenem načelniku do 22. oktobra 1906. Zahteva se kavejca 600 K. Plača po dogovoru. — Več se poizve v društveni pisarni Kongresni trg št. 12 od 6.—7. ure zvečer.

Posojila v gotovini

se dajejo takoj in tajno osebam boljših stanov, c. kr. častnikom in višjemu svečenstvu — iz premoženja plemenske rodbine — pod ugodnimi pogoji. — Prošnje na g. Josipa pl. Jankoviča, Kispes, (Ogrsko). 3641-5

Lepi lokali

pripravni za vsako trgovino ali za pisarne se dajo takoj v najem.

Odda se tudi

hlev za dva konja.

Naslov pove upravnishvo „Slov. Naroda“. 2845 31

Gostilna

se da v najem. Istotam se odda za 1. november t. l. prostor pripraven za prodajalno ali

delavnico in

stanovanje.

Vpraša naj se v Spodnji Šiški, Vodnikova cesta št. 88 I. nadst. 3488 11

5—10 kron

vsak dan lahko zasluži jo gospodje in dame z nenapornim delom. Vpraša naj se od 9. do 11. dopoldne v Gosposkih ulicah št. 15, v prtiličju na levo. 3727-2

Fran Zeman, Ljubljana

Poljanska cesta št. 24 in v tovarni pri živinskem sejmišču št. 97 skladišče hvalno znanih gepeljnov, slamoreznic, klinj, mlatilnic, motorjev za žage in mline, trombi in cevi za vodovode ter vseh potrebnih za kmetijstvo. 3735-1

Nizke cene! Zajemeno blago!

A. TSCHINKEL na zet

avroje izvrstne nove izdelke, kakor kompote, marmelade, kandirano sadje in posebno po najnovšem načinu izdelovano 2815 32

cikorijno moko v lesenih zabojčkih.

En poizkus vam bo dokazal izvrstnost te domače robe.

Berite plakate.

Naznanilo.

P. n. odjemalcem naznanja nižje podpisani mlin, da ima naše zastopstvo prej kot slej tvrdka

Lavrenčič & Domicelj v Ljubljani.

Zastopnika imata za Ljubljano in okolico moko v Ljubljani v skladišču. Ker je mlin po večletnem rekonstruiranju sedaj popolnoma urejen, hkrati založen z najboljšimi pšenici — priporoča, da se p. n. odjemalci s polnim zaupanjem in z mnogobrojnimi naročili obračajo do naših zastopnikov.

Litorale

valjni mlin v Trstu.

3732-1

Petrolejska plinova svetilka

„Vega“

Je najnovejša in najboljše svetilka XX. stoletja, pri kateri se petrolej spremeni v plin.

Porabi se samo za 1 vinar petroleja na uro, ter gori svetlejšje kot navadni plin. Ni treba privijati stenja (dobta), da takoj razsvetljava, pri stoja na vsako navadno petrolejsko svetilko 10“ ali 14“ in gori brez duba. Kompletna petrolejska svetilka „Vega“ stane kron 8.—.

Zalogo ima

Valentin Golob

trgovina z železnino

Mestni trg šte. 10.

3739-1

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenjsko in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Rez. fondi: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z varnostno slovensko-narodno upravo.

Vsa poiznala daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposkih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in naklantanje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje in čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.